

عنوان مقاله:

بررسی رابطه سازگاری اجتماعی با تاب آوری و سبک های مقابله با استرس در دانش آموزان معلول جسمس حرکتی مقطع متوسطه شهرستان تربت حیدریه

محل انتشار:

نخستین همایش ملی توانمندسازی فردی اجتماعی افراد با نیازهای ویژه (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مهدی رضایی - نگارنده و کارشناس ارشد روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی، مدرس و مدیر مرکز آموزش و توانبخشی مشکلات ویژه یادگیری رسا

سمانه میری - همکار در تدوین مقاله، سرگروه آموزشی مجتمع شهید جهان آرا، جلگه رخ

حمید یوسفیان - همکار در تدوین مقاله، مدرس کلاس های ضمن خدمت فرهنگیان منطقه زاوه

خلاصه مقاله:

هدف: هدف از پژوهش حاضر بررسی تاثیر مهارت های مقابله ای و تاب آوری با سازگاری اجتماعی در دانش آموزان معلول جسمی حرکتی بود. معلول جسمی حرکتی: به فردی اطلاق می شود که به دنبال ناتوانی شدید و دائمی جسمی ناشی از فلج عضو، قطع اندام، نقص عضو، دچار محدودیت حرکتی شده باشد. روش: جامعه آماری در این پژوهش متشکل از کلیه دانش آموزان (35 دختر و 43 پسر)، معلول جسمی حرکتی مقطع متوسطه در شهرستان تربت حیدریه در سال تحصیلی 88-89 می باشد. که با توجه به کوچک بودن جامعه آماری، همه اعضای جامعه به عنوان نمونه در نظر گرفته شده و پرسش نامه های سازگاری اجتماعی، طرح های مقابله با استرس و تاب آوری را تکمیل نمودند. برای تحلیل و تفسیر داده ها در بخش توصیفی از جداول توزیع فراوانی، میانگین و انحراف معیار استفاده شده است و به جهت سنجش میزان همبستگی متغیرها و ضریب هم بستگی پیرسون استفاده شده است. یافته ها: نتایج نشان داد بین بازسازی اجتماعی با تاب آوری همبستگی وجود دارد. همچنین بین سازگاری اجتماعی با سبک مقابله ای مسئله مدار همبستگی مثبت با ولی سبک مقابله ای هیجان مدار رابطه ای منفی داشت. بین سبک مقابله ای اجتناب مدار همبستگی معنی دار با سازگاری اجتماعی نبود. ستایش: از این پژوهش می توان نتیجه گرفت افزایش میزان تاب باوری و استفاده راهبرد مقابله مسئله مدار در دانش آموزان معلول جسمی حرکتی، سازگاری اجتماعی آنان را افزایش می دهد. همچنین با کاهش راهبرد مقابله هیجان مدار در این دانش آموز سازگاری اجتماعی آنان را افزایش می دهد.

کلمات کلیدی:

سبک های مقابله با استرس، تاب آوری، سازگاری اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/552259>

